

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a cincea)

9 septembrie 2010*

În cauza T-359/04,

British Aggregates Association, cu sediul în Lanark (Regatul Unit),

Healy Bros. Ltd, cu sediul în Middleton (Irlanda),

David K. Trotter & Sons Ltd, cu sediul în Manorhamilton (Irlanda),

reprezentate de domnul C. Pouncey, solicitor, și de L. Van den Hende, avocat,

reclamante,

* Limba de procedură: engleza.

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de domnii J. Flett și T. Scharf, în calitate de agenți,

pârâtă,

susținută de

Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, reprezentat inițial de domnul M. Bethell, ulterior de doamnele E. Jenkinson și I. Rao, și în cele din urmă de domnul S. Ossowski, în calitate de agenți, asistați de doamna M. Hall și de domnul G. Facenna, barristers,

intervenient,

având ca obiect o cerere de anulare a Deciziei C (2004) 1614 final a Comisiei din 7 mai 2004 de a nu ridica obiecții cu privire la modificarea scutirii, în Irlanda de Nord, de la plata taxei pe agregate în Regatul Unit,

compus din domnii M. Vilaras, președinte, M. Prek și V. M. Ciucă (raportor), judecători,

grefier: doamna C. Kantza, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 3 iunie 2009,

pronunță prezenta

Hotărâre

Situația de fapt

- ¹ Prima reclamantă, British Aggregates Association (denumită în continuare „BAA”), este o asociație în care sunt grupate mici întreprinderi independente care exploatează cariere în Regatul Unit. Aceasta are 55 de membri care exploatează mai mult de 100 de cariere. Majoritatea membrilor săi exploatează cariere în Marea Britanie (în consecință, cu excepția Irlandei de Nord). În speță, BAA acționează în numele membrilor săi care exploatează cariere în Marea Britanie.

- 2 Cea de a doua reclamantă, Healy Bros. Ltd, și cea de a treia reclamantă, DK Trotter & Sons Ltd (denumită în continuare „DK Trotter”), sunt producători de agregate stabiliți în Irlanda.

- 3 Prezenta cauză privește scutirea de o taxă de mediu, acordată în Irlanda de Nord, pe care Comisia Comunităților Europene a considerat-o, în Decizia C (2004) 1614 final din 7 mai 2004, adresată Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (Ajutor de stat N 2/2004 – Taxa pe agregate – Irlanda de Nord) (denumită în continuare „decizia atacată”), drept un ajutor compatibil cu piața comună, în conformitate cu articolul 87 alineatul (3) litera (c) CE, în cadrul fazei de examinare preliminară. Un rezumat al acestei decizii a fost publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* din 2 aprilie 2005 (C 81, p. 4). Potrivit Comisiei, condițiile din Orientările comunitare privind ajutorul de stat pentru protecția mediului (JO 2001, C 37, p. 3, denumite în continuare „orientările”) au fost îndeplinite.

Sistemul general al AGL

- 4 Sistemul general al acestei taxe de mediu, denumit „[i]ntroducerea în etape a taxei pe agregate în Irlanda de Nord” („Aggregates Levy”, denumită în continuare „AGL”), a fost introdus în Regatul Unit prin articolele 16-49 din partea a doua din Legea finanțelor pentru anul 2001 (Finance Act 2001) și prin anexele 4-10 la aceasta.

- 5 Dispozițiile care prevăd punerea în aplicare a AGL au intrat în vigoare la 1 aprilie 2002, în conformitate cu regulamentul de aplicare a Legii finanțelor pentru anul 2001.

- 6 Legea finanțelor pentru anul 2001 a fost modificată prin articolele 129-133 și prin anexa 38 la Legea finanțelor pentru anul 2002 (Finance Act 2002). Dispozițiile astfel modificate adăugau, între altele, o perioadă tranzitorie pentru introducerea taxei în Irlanda de Nord.
- 7 Valoarea AGL este de 1,60 lire sterline (GBP) pe tona de agregate care fac obiectul unei exploatare comerciale [articolul 16 alineatul 4 din Legea finanțelor pentru anul 2001].
- 8 Articolul 16 alineatul 2 din Legea finanțelor pentru anul 2001, cu modificările ulterioare, prevede că, începând cu data intrării în vigoare a legii, AGL se datorează atunci când o cantitate de agregate supusă impozitării face obiectul unei exploatare comerciale în Regatul Unit. Aceasta privește, așadar, atât agregatele importate, cât și pe cele extrase în Regatul Unit.
- 9 Prin Decizia C (2002) 1478 final din 24 aprilie 2002 (Ajutor de stat N 863/2001 – Taxa pe agregate) (denumită în continuare „Decizia din 2002”), AGL a fost aprobată de Comisie. Un rezumat al acestei decizii a fost publicat în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* din 5 iunie 2002 (C 133, p. 11).
- 10 În Decizia din 2002, Comisia a decis să nu ridice obiecții cu privire la AGL, întrucât a considerat că domeniul de aplicare al acesteia din urmă se justifica prin logica și prin natura regimului fiscal în cauză și că, în consecință, de la bun început AGL nu putea fi calificată drept ajutor de stat, în sensul articolului 87 CE.
- 11 AGL este o ecotaxă aplicabilă agregatelor în scopul reducerii și al raționalizării extragerii mineralelor folosite în mod uzual drept agregate, încurajând înlocuirea acestora cu materiale reciclate sau cu materii prime noi scutite de taxe, contribuindu-se astfel la protecția mediului.

- 12 AGL nu se aplică decât în cazul exploatării comerciale a rocilor, a nisipului și a pietrișului utilizate ca agregate, însă nu privește aceste materiale dacă sunt utilizate în alte scopuri. Totuși, AGL nu este percepută decât pentru agregatele noi. În schimb, nu este percepută nici pentru agregatele extrase în calitate de subproduse sau de deșeuri ale altor procedee, nici pentru agregatele reciclate.
- 13 În ce privește Irlanda de Nord, Legea finanțelor pentru anul 2001 prevedea un regim degresiv de scutire de la plata AGL, cu durata de cinci ani. Pentru primul an, se prevedea o cotă a taxei plătibile de 0% din AGL. Valoarea taxei plătibile creștea cu 20% pe an, ajungând în final la 100% după cinci ani. Costul măsurii în acești cinci ani, respectiv pierderea înregistrată de venituri fiscale ale Regatului Unit, era estimat la 45 de milioane GBP.
- 14 Regatul Unit justifica acest tratament special în privința Irlandei de Nord prin intenția de a preveni riscul temporar al pierderii competitivității internaționale a întreprinderilor care exploatau și prelucrau agregatele noi din Irlanda de Nord, rezultat din situația specifică a acestora în cadrul Regatului Unit, respectiv din faptul că aceasta are o frontieră terestră cu alt stat membru. Importul de agregate și de produse prelucrate în Irlanda de Nord și exportul de astfel de produse din provincia menționată sunt mai ușor de realizat decât în cazul altor regiuni din Regatul Unit.
- 15 Prin urmare, Comisia, în Decizia din 2002, a declarat regimul degresiv de scutire prioritar la Irlanda de Nord compatibil cu piața comună și nu a inițiat procedura oficială prevăzută la articolul 88 alineatul (2) CE.
- 16 Ulterior, Decizia din 2002 a făcut obiectul unei acțiuni în anulare în parte, introdusă de BAA la Tribunal (Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2006, *British Aggregates/Comisia*, T-210/02, Rec., p. II-2789). În această cauză, BAA nu a contestat

concluzia Comisiei potrivit căreia introducerea progresivă a AGL în Irlanda de Nord era un ajutor compatibil cu piața comună, ci aprecierea Comisiei potrivit căreia AGL nu constituia un ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) CE.

- 17 Prin Hotărârea din 13 septembrie 2006, *British Aggregates/Comisia*, punctul 16 de mai sus, Tribunalul a respins acțiunea introdusă de BAA. În hotărâre, Tribunalul a considerat că nu s-a săvârșit nicio eroare vădită de apreciere de către Comisie în ce privește domeniul de aplicare al taxei pe agregate și că, în consecință, AGL nu constituia un ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) CE. La 27 noiembrie 2006, BAA a declarat recurs împotriva acestei hotărâri.
- 18 Prin Hotărârea din 22 decembrie 2008, *British Aggregates/Comisia* (C-487/06 P, Rep., p. I-10505), Curtea a anulat Hotărârea din 13 septembrie 2006, *British Aggregates/Comisia*, punctul 16 de mai sus, și a trimis cauza Tribunalului spre rejudecare.

Modificările AGL privind scutirea acordată pentru Irlanda de Nord

- 19 Observând că, odată cu introducerea progresivă a AGL în Irlanda de Nord, obiectivele urmărite nu se concretizau astfel cum se prevăzuse, Regatul Unit a decis să înlocuiască scutirea degresivă de la plata taxei pe agregate în Irlanda de Nord cu un nou regim de scutiri.

- 20 Chiar și ulterior introducerii progresive a AGL, s-a constatat o creștere a importurilor nedeclarate de agregate în Irlanda de Nord, provenite din Irlanda, pentru care nu a fost plătită AGL, de unde a reieșit existența unui risc mare de pierdere a competitivității industriei agregatelor din Irlanda de Nord. În plus, avantajele de mediu așteptate nu se concretizau așa cum se prevăzuse în Irlanda de Nord. Această situație a fost pusă pe seama cantității limitate de materiale reciclate și de substituție disponibile din Irlanda de Nord care nu sunt supuse taxei și pe seama cvasiinexistenței infrastructurii de colectare și de prelucrare a acestor materiale. În consecință, potrivit autorităților din Regatul Unit, introducerea progresivă a AGL nu a acordat industriei produselor prelucrate din Irlanda de Nord suficient timp pentru a se adapta acestei evoluții prin trecerea la materiale reciclate sau de substituție.
- 21 Din aceste motive, Regatul Unit a înlocuit regimul de scutire degresivă din Irlanda de Nord cu un nou regim de scutire. În temeiul acestui nou regim, în scopul de a îndeplini în mod efectiv obiectivele de mediu urmărite, operatorii stabiliți în Irlanda de Nord care au încheiat un acord privind protecția mediului cu autoritățile din Regatul Unit nu plătesc în perioada 1 aprilie 2004-31 martie 2011 decât 20% din AGL și beneficiază, așadar, de o scutire de 80% din aceasta. Totuși, această scutire este subordonată condiției ca întreprinderile care intenționează să beneficieze de aceasta să se angajeze oficial și să respecte acorduri negociate cu guvernul Regatului Unit prin care întreprinderile sunt obligate să participe, pe durata scutirii, la un program de ameliorări legate de protecția mediului în cadrul activității desfășurate.

Procedura în fața Comisiei

- 22 La 5 ianuarie 2004, Regatul Unit a notificat Comisiei acest nou regim de scutire.

- 23 Prin scrisoarea din 9 februarie 2004, BAA a adresat Comisiei o plângere privitoare la noul regim de scutiri, în care solicita în special inițierea procedurii oficiale de investigare.
- 24 La 12 februarie 2004, Comisia a adresat o solicitare de informații suplimentare intervenientului.
- 25 Regatul Unit a răspuns acestei solicitări prin scrisorile din 11 martie și din 2 aprilie 2004.

Decizia atacată

- 26 La 7 mai 2004, Comisia a adoptat decizia atacată, în care noul regim de scutire a fost considerat drept ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) CE, însă a fost apreciat drept compatibil cu piața comună în temeiul articolului 87 alineatul (3) litera (c) CE. Comisia a respins astfel plângerea formulată de BAA, fără a iniția procedura oficială de investigare.
- 27 În decizia atacată, Comisia a arătat mai întâi că, în ce privește regimul de taxare existent în Irlanda de Nord, constatase, în Decizia din 2002, că amânarea introducerii AGL în Irlanda de Nord era compatibilă cu dispozițiile de la punctul E.3.2 din orientări. În această privință, Comisia considerase că AGL ar pune industria Irlandei de Nord într-o situație în care aceasta risca să își piardă competitivitatea pe plan internațional, în special în raport cu producătorii de agregate din Irlanda.

- 28 Cu privire la noul regim de scutire, Comisia subliniază în cele ce urmează că autoritățile din Regatul Unit au arătat că, de la introducerea sa progresivă în 2002, AGL a pus industria agregatelor din Irlanda de Nord într-o poziție concurențială și mai dificilă decât cea prevăzută anterior. Ulterior introducerii menționate, astfel cum s-a amintit la punctul 20 de mai sus, s-a constatat o creștere a extracției ilegale și a importurilor nedeclarate de agregate în Irlanda de Nord, provenite din Irlanda, în niciunul dintre aceste două cazuri AGL nefiind plătită. În consecință, întreprinderile din acest domeniu care erau în mod normal plătitoare de AGL au făcut obiectul unui dumping ca urmare a acestor aprovizionări ilegale scutite de taxă și au pierdut o parte din vânzări în favoarea întreprinderilor care se ocupau cu dumpingul amintit.
- 29 În decizia atacată, Comisia adaugă că, potrivit Regatului Unit, chiar dacă AGL a avut un efect pozitiv apreciabil în ce privește protecția mediului în Marea Britanie, în Irlanda de Nord, unde materialele reciclate sau de substituție disponibile și scutite de taxă sunt în cantitate foarte limitată și localizate și unde infrastructurile pentru colectarea și tratarea unor astfel de materiale sunt aproape inexistente, AGL nu a avut efectele scontate. Potrivit autorităților din Regatul Unit, aceasta înseamnă că regimul de scutire întemeiat pe Legea finanțelor pentru anul 2001 nu a acordat producătorilor de agregate prelucrate din Irlanda de Nord suficient timp pentru a se adapta la introducerea AGL prin folosirea de materiale reciclate sau de substituție.
- 30 Comisia arată că, în scopul de a îndeplini în mod efectiv obiectivele urmărite privind mediul înconjurător, guvernul Regatului Unit a prevăzut atunci, astfel cum s-a menționat la punctul 21 de mai sus, ca scutirea să fie subordonată condiției ca întreprinderile care intenționează să beneficieze de aceasta să se angajeze oficial și să respecte acorduri negociate cu guvernul Regatului Unit prin care întreprinderile sunt obligate să participe, pe durata scutirii, la un program de ameliorări legate de protecția mediului în cadrul activității desfășurate.

- 31 În scopul de a acorda mai mult timp industriei produselor prelucrate (respectiv întreprinderilor care exploatează în scop comercial agregatele noi) pentru a se adapta și a atinge scopurile de protecție a mediului urmărite, s-a prevăzut înlocuirea regimului de scutire existent cu un nou regim tranzitoriu de scutire de la plata AGL, aplicabil tuturor tipurilor de agregate și în temeiul căruia beneficiarii erau obligați la plata a numai 20% din AGL datorat în mod normal. Acest nou regim a intrat în vigoare la 1 aprilie 2004 și se va încheia la 31 martie 2011 (respectiv la nouă ani de la 1 aprilie 2002, data de începere a aplicării taxei).
- 32 După ce a constatat că scutirea de la plata AGL era acordată prin intermediul resurselor de stat, sub forma unei scutiri de taxă, întreprinderilor situate în Irlanda de Nord, prin care acestea din urmă erau favorizate prin reducerea costurilor pe care ar fi trebuit să le suporte în mod normal, Comisia a concluzionat în sensul existenței unui ajutor acordat de un stat membru, anterior examinării acestuia în raport cu orientările.
- 33 În această privință, Comisia subliniază, mai întâi, că, din moment ce AGL a fost deja aplicată în întregul Regat Unit (inclusiv în Irlanda de Nord) din luna aprilie 2002, AGL trebuie considerată drept o taxă existentă.
- 34 În al doilea rând, Comisia arată că această taxă se percepe din rațiuni de protecție a mediului și că aceasta urmărește atingerea obiectivului amintit prin contribuția la reducerea extragerii de agregate noi și prin încurajarea utilizării de materiale de substituție. Cu privire la acest aspect, Comisia adaugă, astfel cum se arată la punctul 29 de mai sus, că, potrivit datelor provizorii furnizate de autoritățile din Regatul Unit, deși AGL nu a avut rezultatele scontate în Irlanda de Nord, a avut totuși un efect pozitiv apreciabil în ce privește protecția mediului în Marea Britanie. În această privință, autoritățile din Regatul Unit au declarat că, în 2002, volumul materialelor noi extrase în Marea Britanie s-a redus considerabil (respectiv cu 5,7 % în raport cu media anilor anteriori), că a sporit în mod semnificativ costul agregatelor supuse taxei

în raport cu cel al agregatelor nesupuse acesteia, ceea ce ar indica repercutarea asupra consumatorilor a costurilor de mediu ale aprovizionării cu agregate (efectele negative asupra mediului ale extragerii de agregate fiind incluse în costurile de producție ale acestor produse) și că vânzările de materiale reciclate și de substituție (precum deșeurile de ardezie și caolinul) au crescut și s-au deschis noi unități de reciclare.

35 În al treilea rând, Comisia arată că decizia de principiu de scutire de la plata AGL a anumitor întreprinderi din Irlanda de Nord fusese deja adoptată atunci când taxa a fost introdusă, la 1 aprilie 2002.

36 Pe baza aprecierilor anterioare, Comisia concluzionează că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la punctul 51.2 din orientări.

37 În ce privește condițiile prevăzute la punctul 51.1 litera (b) a doua liniuță din orientări, Comisia arată că durata regimului este limitată la șapte ani și că reducerea are ca obiect o taxă națională aplicată în condițiile inexistenței unei taxe comunitare cu același obiect. Astfel, potrivit Comisiei, cota de 20 % din taxă pe care întreprinderile beneficiare ale scutirii trebuie totuși să o plătească reprezintă o parte semnificativă a taxei naționale.

38 În consecință, Comisia apreciază că sunt îndeplinite în întregime condițiile stabilite prin orientări. Prin urmare, aceasta consideră că regimul de scutire este compatibil cu piața comună, în conformitate cu articolul 87 alineatul (3) litera (c) CE.

- 39 Așadar, Comisia concluzionează în sensul compatibilității regimului modificat de scutire de la plata AGL în ce privește Irlanda de Nord cu dispozițiile Tratatului CE și decide să nu ridice obiecții.

Procedura

- 40 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 30 august 2004, reclamantele au introdus prezenta acțiune.
- 41 Prin actul depus la grefa Tribunalului la 5 ianuarie 2005, Regatul Unit a formulat o cerere de intervenție în prezenta procedură în susținerea concluziilor Comisiei. Prin Ordonanța din 4 martie 2005, președintele Camerei a doua a Tribunalului a admis această cerere de intervenție. Intervenienta a depus memoriul, iar celelalte părți au depus observațiile referitoare la acesta în termenele acordate.
- 42 Întrucât compunerea camerelor Tribunalului a fost modificată, judecătorul raportor a fost repartizat la Camera a cincea, căreia prezenta cauză i-a fost, așadar, atribuită.
- 43 Odată cu cererea introductivă, reclamantele au depus o cerere de măsuri de organizare a procedurii, în temeiul articolului 64 alineatul (4) și al articolelor 68 și 70 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, prin care să se dispună prezentarea de către Comisie a scrisorii care cuprinde „datele provizorii” furnizate de Regatul Unit cu ocazia procedurii de investigare, la care se face trimitere în scrisoarea directorului general al Direcției Generale (DG) „Concurență” a Comisiei din data de 20 iulie 2004, adresată reprezentantului legal al BAA.

- 44 Prin Ordonanța din 24 septembrie 2008, președintele Camerei a cincea a Tribunalului, după ascultarea părților, a dispus suspendarea procedurii în prezenta cauză, în conformitate cu articolul 77 litera (a) din Regulamentul de procedură și cu articolul 54 alineatul (3) din Statutul Curții de Justiție, în așteptarea deciziei Curții în cauza C-487/06 P.
- 45 La 22 decembrie 2008, Curtea a pronunțat Hotărârea British Aggregates/Comisia, punctul 18 de mai sus. Pe cale de consecință, a fost reluată procedura în prezenta cauză.
- 46 La solicitarea Tribunalului, părțile au prezentat observații cu privire la incidența Hotărârii din 22 decembrie 2008, British Aggregates/Comisia, punctul 18 de mai sus, asupra prezentului litigiu.
- 47 În observațiile prezentate cu privire la acest aspect, Comisia a declarat că renunță să conteste admisibilitatea prezentei acțiuni.
- 48 Pe baza raportului judecătorului raportor, Tribunalul (Camera a cincea) a decis deschiderea procedurii orale. Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 3 iunie 2009.
- 49 În ședință, reclamantele au declarat că renunță la cererea de măsuri de organizare a procedurii formulată în temeiul articolului 64 alineatul (4) și al articolelor 68 și 70 din Regulamentul de procedură (a se vedea punctul 43 de mai sus).

50 În ședință, intervenientul a declarat că, în urma Hotărârii din 22 decembrie 2008, British Aggregates/Comisia, punctul 18 de mai sus, renunță de asemenea să conteste admisibilitatea prezentei acțiuni.

Concluziile părților

51 Reclamantele solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

52 Comisia, susținută de intervenient, solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii ca nefondată;

— obligarea reclamantelor la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

Considerații introductive

- 53 În susținerea acțiunii lor, reclamantele invocă trei motive de anulare. Primul motiv este întemeiat pe încălcarea articolelor 23 CE și 25 CE sau a articolului 90 CE, al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea orientărilor, iar al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea obligațiilor procedurale ale Comisiei, în special pe încălcarea articolului 88 alineatul (2) CE. În cadrul celui de al treilea motiv, reclamantele au reproșat de asemenea Comisiei lipsa motivării deciziei atacate, și, în consecință, încălcarea articolului 253 CE, precum și o încălcare a obligațiilor care revin acestuia în cursul fazei preliminare.
- 54 În cadrul motivului întemeiat pe încălcarea articolului 88 alineatul (2) CE, reclamantele susțin, în esență, că, prin autorizarea schemei de ajutor în cauză în urma unei simple examinări preliminare, Comisia a încălcat articolul 88 alineatul (2) CE și articolul 4 alineatul (4) din Regulamentul nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului [88 CE] (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41), care obligă instituția să inițieze procedura oficială de investigare atunci când măsura notificată dă naștere unor dificultăți serioase în ce privește compatibilitatea sa cu piața comună. Or, argumentele și elementele de probă furnizate de BAA în sprijinul plângerii sale ar fi demonstrat existența unor îndoieli serioase privind, pe de o parte, faptul că noul regim de scutire nu ar fi compatibil cu piața

comună, și în special cu articolele 23 CE și 25 CE sau 90 CE (primul motiv), și că, pe de altă parte, condițiile prevăzute prin orientări nu ar fi îndeplinite (al doilea motiv).

55 Potrivit unei jurisprudențe constante, procedura oficială de investigare prevăzută la articolul 88 alineatul (2) CE devine indispensabilă atunci când Comisia întâmpină dificultăți serioase în aprecierea faptului dacă un ajutor este compatibil cu piața comună. În consecință, Comisia nu se poate limita la faza preliminară de examinare prevăzută la articolul 88 alineatul (3) CE pentru a lua o decizie favorabilă în privința unui ajutor decât dacă, la finalul acestei prime examinări, poate dobândi convingerea că ajutorul respectiv este compatibil cu piața comună. În schimb, dacă această primă examinare a condus Comisia la o convingere contrară sau chiar nu a permis înlăturarea tuturor dificultăților ridicate de aprecierea compatibilității acestui ajutor cu piața comună, Comisia are obligația de a obține toate avizele necesare și de a iniția în acest scop procedura prevăzută la articolul 88 alineatul (2) CE (Hotărârea Curții din 20 martie 1984, Germania/Comisia, 84/82, Rec., p. 1451, punctul 13, Hotărârea Curții din 19 mai 1993, Cook/Comisia, C-198/91, Rec., p. I-2487, punctul 29, Hotărârea Curții din 15 iunie 1993, Matra/Comisia, C-225/91, Rec., p. I-3203, punctul 33, și Hotărârea Curții din 2 aprilie 2009, Bouygues și Bouygues Télécom/Comisia, C-431/07 P, Rep., p. I-2665, punctul 61; a se vedea de asemenea Hotărârea Tribunalului din 18 septembrie 1995, SIDE/Comisia, T-49/93, Rec., p. II-2501, punctul 58).

56 Noțiunea de dificultăți serioase prezintă un caracter obiectiv. Existența unor astfel de dificultăți trebuie să fie căutată atât în împrejurările în care a fost adoptat actul atacat, cât și în conținutul acestuia, în mod obiectiv, prin efectuarea unei analize a motivelor deciziei în raport cu elementele de care dispunea Comisia atunci când s-a pronunțat cu privire la compatibilitatea cu piața comună a ajutoarelor în litigiu (Hotărârea Bouygues și Bouygues Télécom/Comisia, punctul 55 de mai sus, punctul 63, și Hotărârea SIDE/Comisia, punctul 55 de mai sus, punctul 60). Prin urmare, controlul de legalitate pe care Tribunalul îl efectuează cu privire la existența unor dificultăți serioase depășește, prin natura sa, identificarea erorii vădite de apreciere (a se vedea în acest sens Hotărârea Cook/Comisia, punctul 55 de mai sus, punctele 31-38, Hotărârea

Matra/Comisia, punctul 55 de mai sus, punctele 34-39, și Hotărârea Tribunalului din 15 martie 2001, Prayon-Rupel/Comisia, T-73/98, Rec., p. II-867, punctul 47).

- 57 De asemenea, potrivit jurisprudenței, caracterul insuficient sau incomplet al examinării efectuate de Comisie cu ocazia procedurii preliminară de examinare constituie un indiciu al existenței unor dificultăți serioase (a se vedea în acest sens Hotărârea Cook/Comisia, punctul 55 de mai sus, punctul 37, Hotărârea Curții din 3 mai 2001, Portugalia/Comisia, C-204/97, Rec., p. I-3175, punctele 46-49, și Hotărârea Prayon-Rupel/Comisia, punctul 56 de mai sus, punctul 108).
- 58 Întrucât decizia atacată a fost adoptată fără inițierea fazei procedurii oficiale de investigație, Comisia nu putea adopta în mod legal decizia respectivă decât dacă examinarea preliminară nu ridica nicio dificultate serioasă. Într-adevăr, dacă ar exista astfel de dificultăți, decizia respectivă ar putea fi anulată numai pentru acest motiv, ca urmare a omisiunii evaluării contradictorii și detaliate prevăzute de Tratatul CE, chiar dacă nu ar fi demonstrat că aprecierile efectuate de Comisie cu privire la fond sunt eronate în drept sau în fapt.
- 59 Prin urmare, se impune examinarea tuturor motivelor formulate de reclamante cu privire la decizia atacată, cu scopul de a aprecia dacă acestea permit identificarea unor dificultăți serioase în prezența cărora Comisia ar fi fost obligată să inițieze procedura oficială de investigație prevăzută la articolul 88 alineatul (2) CE (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 13 ianuarie 2004, Thermenhotel Stoiser Franz și alții/Comisia, T-158/99, Rec., p. II-1, punctul 91, și Hotărârea Tribunalului din 20 septembrie 2007, Fachvereinigung Mineralfaserindustrie/Comisia, T-375/03, nepublicată în Repertoriu, punctele 67 și 77). În această privință, trebuie examinat mai întâi primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 23 CE și 25 CE sau a articolului 90 CE.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 23 CE și 25 CE sau a articolului 90 CE

Argumentele părților

- 60 Potrivit reclamantelor, o consecință a noului regim de scutire de la plata AGL este taxarea agregatelor importate din Irlanda cu AGL integrală (1,60 GBP pe tonă), pe când produsele identice fabricate în Irlanda de Nord nu sunt taxate decât cu 0,32 GBP pe tonă, respectiv cu numai 20% din valoarea integrală a AGL. În plus, producătorii stabiliți în Irlanda, spre deosebire de producătorii stabiliți în Irlanda de Nord, nu ar avea posibilitatea de a încheia angajamente privind protecția mediului cu scopul de a putea beneficia de regimul de scutire. De aici ar rezulta o discriminare fiscală care ar încălca dispozițiile articolelor 23 CE și 25 CE sau pe cele ale articolului 90 CE, care urmăresc același obiectiv, respectiv împiedicarea denaturării concurenței în cadrul pieței comune.
- 61 Pentru reclamante, faptul că noul regim de scutire a fost aprobat de Comisie este cu atât mai surprinzător cu cât Comisia a constatat expres în decizia atacată că obiectivul acestui regim era protejarea competitivității industriei din Irlanda de Nord față de producătorii din Irlanda, și aceasta, în pofida jurisprudenței Curții potrivit căreia Comisia nu poate declara compatibil cu piața comună un ajutor care încalcă alte dispoziții ale Tratatului CE, în special dacă aceste dispoziții, precum în speță articolele 23 CE și 25 CE sau articolul 90 CE, urmăresc de asemenea obiectivul unei concurențe nedenate pe piață. În consecință, ar exista îndoieli serioase cu privire la compatibilitatea noului regim de scutire cu piața comună.
- 62 În cadrul replicii, reclamantele precizează că dispozițiile Tratatului CE care interzic taxele vamale, precum și toate taxele cu efect echivalent taxelor vamale (articolele 23

CE și 25 CE) și impozitele interne discriminatorii aplicate operațiunilor comerciale (articolul 90 CE) nu ar putea fi aplicate cumulativ. Totuși, aceste dispoziții ar fi complementare în măsura în care obiectivul articolului 90 CE ar fi tocmai evitarea situației în care interzicerea taxelor vamale și a taxelor cu efect echivalent este ocolită prin intermediul unor impozite interne. În consecință, definiția precisă a liniei de demarcație dintre domeniile de aplicare ale articolelor 23 CE și 25 CE, pe de o parte, și cel al articolului 90 CE, pe de altă parte, nu ar fi întotdeauna clară. Oricare ar fi situația, caracterul discriminatoriu al AGL ar conduce la includerea acestei taxe, în raport cu criteriile evidențiate de jurisprudența Curții, în domeniul de aplicare al uneia dintre aceste dispoziții. În ședință, reclamantele au precizat că, potrivit jurisprudenței amintite, invocă, în cadrul primului lor motiv, mai întâi încălcarea articolelor 23 CE și 25 CE și apoi, cu titlu subsidiar, încălcarea articolului 90 CE.

63 În ce privește încălcarea articolelor 23 CE și 25 CE, reclamantele susțin că articolele menționate interzic orice sarcină pecuniară privind produsele importate, cu excepția cazului în care aceste sarcini fac parte dintr-un sistem general intern de impozitare care se aplică în mod sistematic produselor naționale și produselor importate în temeiul aceluiași criterii sau constituie remunerarea unui serviciu prestat efectiv importatorului. Pentru ca sarcina care privește un produs importat să facă parte dintr-un sistem general intern de impozitare, Curtea ar fi stabilit că aceasta trebuie să presupună, în cazul unui produs intern și al unui produs importat identic, același impozit, aplicat în același stadiu al comercializării, iar faptul generator al impozitului trebuie să fie de asemenea identic pentru cele două produse.

64 Or, în Irlanda de Nord, AGL ar fi aplicată nu numai cu valori diferite (0,32 GBP, față de 1,60 GBP), dar și în stadii diferite ale comercializării și, în consecință, nu ar aparține unui sistem general de impozitare internă. De aici ar rezulta existența unei discriminări, întrucât agregatele importate, prin natura lor, ar fi întotdeauna taxate în funcție de un fapt generator diferit de cel luat în calcul pentru agregatele de proveniență internă. Astfel, potrivit reclamantelor, ar reieși din jurisprudență că articolele 23 CE și 25 CE sunt încălcate atunci când fapte generatoare diferite sunt aplicate în cazul

produselor interne și al produselor importate, în pofida faptului că taxa aplicabilă produselor importate este în realitate mai redusă decât cea aplicabilă produselor interne. În consecință, întrucât AGL este aplicabilă în mod specific produselor importate, ar constitui o taxă cu efect echivalent taxelor vamale.

- 65 În plus, AGL ar constitui o taxă cu efect echivalent unei taxe vamale pentru că ar fi special concepută pentru a se aplica produselor importate, nu și produselor naționale. În Regatul Unit, AGL ar fi aplicabilă anumitor producători de agregate, care nu ar fi obligați să includă valoarea taxei în prețul final, ci o pot amortiza total sau parțial cu titlu de cheltuieli cu exploatarea. Întrucât Regatul Unit nu ar avea posibilitatea de a taxa producătorii stabiliți în afara teritoriului său, acest stat membru ar taxa produsele importate.
- 66 În ipoteza în care Tribunalul ar considera că aplicarea AGL în cazul importurilor din Irlanda de Nord „[ar] aparține unui sistem general de impozitare internă” și, ca urmare, nu i-ar fi aplicabilă calificarea de taxă cu efect echivalent taxelor vamale, reclamantele susțin că AGL încalcă articolul 90 CE.
- 67 În această privință, reclamantele arată că producătorii stabiliți în afara Irlandei de Nord nu au posibilitatea de a încheia acorduri privind protecția mediului pentru a beneficia de reducerea AGL la 20%. În măsura în care produsele în cauză ar fi identice, această diferență de tratament ar fi contrară primului paragraf al articolului 90 CE, prin protejarea de concurență a producătorilor din Irlanda de Nord.
- 68 Această abordare nu ar fi în conformitate cu jurisprudența constantă potrivit căreia statele membre ar fi autorizate să stabilească un sistem de taxare diferențiată pentru anumite produse numai dacă această diferențiere ar fi compatibilă cu dreptul

comunitar. Schema de ajutor din prezenta cauză nu ar respecta această jurisprudență, întrucât criteriul care servește la stabilirea taxei celei mai reduse nu s-ar aplica, prin definiție, decât în cazul produselor interne.

- 69 Comisia consideră, mai întâi, că reclamantele nu definesc cu claritate temeiul acțiunii lor. Nu s-ar putea determina cu ușurință dacă acțiunea este întemeiată pe o încălcare a articolelor 23 CE și 25 CE, pe încălcarea articolului 90 CE sau pe încălcarea tuturor acestor dispoziții. Or, nu ar fi suficient să se afirme că aceste dispoziții sunt aplicabile în speță dacă nu se realizează justificarea modului în care este aplicabilă fiecare dintre acestea.
- 70 În această privință, Comisia subliniază tocmai că articolele invocate au ca obiect domenii diferite, articolele 23 CE și 25 CE având ca obiect interzicerea, între statele membre, a taxelor vamale la import și la export și a oricăror taxe cu efect echivalent, iar articolul 90 CE având ca obiect discriminările fiscale ale produselor din alt stat membru. Potrivit unei jurisprudențe constante, dispozițiile privind taxele cu efect echivalent și cele privind impozitele interne discriminatorii nu ar fi aplicabile în mod cumulativ, astfel încât același impozit nu ar putea să facă parte în același timp din ambele categorii. Întrucât le revine reclamantelor sarcina de a preciza dispozițiile a căror încălcare o susțin, Comisia consideră astfel că nu ar trebui ca acest tip de motiv, vag și contradictoriu, să poată fi expus în stadiul replicii, mai ales cu argumente detaliate precum cele formulate de reclamante. Ca urmare a acestui fapt, în temeiul articolului 44 din Regulamentul de procedură, motivul ar trebui respins ca inadmisibil.
- 71 În duplică, Comisia subliniază că argumentul reclamantelor potrivit căruia AGL ar fi o taxă cu efect echivalent taxelor vamale în sensul articolului 25 CE este nou și, în consecință, a fost formulat cu încălcarea articolului 48 alineatul (2) din Regulamentul de procedură.

- 72 În eventualitatea în care Tribunalul ar decide să nu respingă motivul ca inadmisibil, Comisia subliniază mai întâi că articolele 23 CE și 25 CE nu par a fi aplicabile în prezenta cauză, dat fiind că decizia atacată nu privește taxele vamale la importul de agregate provenite din Irlanda. Pentru Comisie, AGL nu este o sarcină pecuniară aplicabilă produselor importate, ci, fiind o taxă pe agregate, reprezintă o sarcină fiscală impusă într-un anumit domeniu. Dat fiind că, în speță, producătorii din Irlanda de Nord plătesc cel puțin 20% din AGL, însă nu primesc nimic în schimb, situația de fapt nu ar corespunde articolelor 23 CE sau 25 CE și nici jurisprudenței invocate de reclamante.
- 73 În ce privește articolul 90 CE, Comisia susține în continuare că afirmația reclamanților privind existența discriminării nu este întemeiată. Potrivit Comisiei, nu există discriminare decât în cazul în care norme diferite sunt aplicate unor situații comparabile. Or, în speță nu ar exista nici discriminare directă, nici indirectă.
- 74 În context fiscal, aceasta ar însemna că un avantaj fiscal refuzat unui nerezident poate constitui o diferență de tratament între două categorii de contribuabili și, în consecință, o discriminare în sensul Tratatului CE, dat fiind că nu există nicio diferență de situație obiectivă de natură să justifice o diferență de tratament cu privire la acest aspect între cele două categorii de contribuabili. Or, în speță, ar exista motive obiective legate de natura produselor respective, de caracterul local al industriei respective și de situația specifică a Irlandei de Nord.
- 75 Cu titlu subsidiar, Comisia amintește că o diferențiere între întreprinderi în materie de taxe poate fi justificată prin natura și prin economia generală a sistemului respectiv. Dat fiind că regimul de scutiri este conceput tocmai pentru remedierea dificultăților cu care se confruntă industria agregatelor în Irlanda de Nord, ar fi chiar în natura

sistemului stabilit prin regimul de scutire ca numai întreprinderile situate în Irlanda de Nord să poată încheia un angajament de mediu cu autoritățile din Regatul Unit.

- 76 În consecință, Comisia consideră că nu a întâmpinat dificultăți serioase, ci că se afla, dimpotrivă, într-o situație în care, la finalul fazei preliminare, putea concluziona că ajutorul notificat era compatibil cu piața comună.
- 77 Intervenientul achiesează la observațiile Comisiei, considerând că primul motiv nu este suficient de precis și că este lipsit de temei. În speță, nu ar fi vorba nici despre o taxă vamală, nici despre o taxă cu efect echivalent, nici despre un impozit intern discriminatoriu.
- 78 Intervenientul adaugă că nu toate întreprinderile stabilite în Irlanda de Nord beneficiază de scutirea parțială de 80%. Aceasta nu ar fi aplicabilă decât întreprinderilor care încheie în mod oficial acorduri al căror obiect este realizarea de ameliorări legate de obiective de mediu și care se conformează acestor acorduri. Astfel, respectarea acordurilor privind protecția mediului ar presupune costuri ridicate de punere în aplicare, care ar fi compensate prin scutire, în timp ce operatorii stabiliți în afara Irlandei de Nord nu ar fi obligați să suporte astfel de costuri.
- 79 În plus, sistemul general de cotizații interne pus în aplicare în Regatul Unit în acest domeniu s-ar aplica în același mod produselor naționale și produselor importate. În consecință, întreprinderile stabilite în Irlanda nu ar fi tratate în mod diferit în raport

cu întreprinderile stabilite în Regatul Unit, care nu trebuie să suporte costuri legate de ameliorarea mediului și care nu beneficiază de o compensare prin intermediul unei scutiri parțiale de la plata AGL.

Aprecierea Tribunalului

— Cu privire la admisibilitatea primului motiv

⁸⁰ Comisia și intervenientul susțin, în primul rând, că, întrucât primul motiv este prea vag și contradictoriu, ar trebui respins ca inadmisibil în temeiul articolului 44 din Regulamentul de procedură. Nu ar fi clar care este dispoziția pe care își întemeiază reclamantele acțiunea.

⁸¹ În această privință, trebuie amintit că, în temeiul articolului 21 din Statutul Curții și al articolului 44 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de procedură, orice cerere introductivă trebuie să cuprindă obiectul litigiului și expunerea sumară a motivele invocate. Aceste mențiuni trebuie să fie suficient de clare și de precise pentru a permite pârâtului să își pregătească apărarea, iar Tribunalului să se pronunțe asupra acțiunii, dacă este cazul, fără să se bazeze pe alte informații. În vederea garantării securității juridice și a bunei administrări a justiției, este necesar, pentru ca o acțiune să fie admisibilă, ca elementele esențiale de fapt și de drept pe care aceasta se întemeiază să rezulte, cel puțin în mod sumar, dar coerent și comprehensibil, din chiar textul cererii introductive (Ordonanța Tribunalului din 25 iulie 2000, RJB Mining/Comisia,

T-110/98, Rec., p. II-2971, punctul 23, Hotărârea Tribunalului din 3 februarie 2005, Chiquita Brands și alții/Comisia, T-19/01, Rec., p. II-315, punctul 64).

- ⁸² Se impune constatarea că utilizarea în cererea introductivă a termenului „sau” reprezintă în mod vădit faptul că reclamantele invocă, în mod alternativ, încălcarea dispozițiilor articolelor 23 CE și 25 CE, pe de o parte, și încălcarea dispozițiilor articolului 90 CE, pe de altă parte.
- ⁸³ Aceste mențiuni cuprinse în cererea introductivă au fost suficient de clare și de precise, în sensul articolului 44 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de procedură, pentru a permite Comisiei să își pregătească apărarea.
- ⁸⁴ În ședință, reclamantele au precizat că au intenționat să susțină, prin primul motiv, mai întâi încălcarea articolelor 23 CE și 25 CE și, în subsidiar, încălcarea articolului 90 CE.
- ⁸⁵ În aceste împrejurări, trebuie să se considere că primul motiv este suficient de clar și de precis în sensul articolului 44 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de procedură.
- ⁸⁶ În al doilea rând, Comisia arată că argumentul reclamantelor potrivit căruia AGL ar fi o taxă cu efect echivalent unei taxe vamale, în sensul articolului 25 CE, a fost prezentat prima oară în etapa replicii. Astfel, acest argument ar fi nou și, în consecință, ar fi fost formulat cu încălcarea articolului 48 alineatul (2) din Regulamentul de procedură.

- 87 Potrivit jurisprudenței, invocarea unui motiv nou pe parcursul procesului este interzisă, cu excepția cazului în care acest motiv se bazează pe elemente de drept și de fapt care au apărut în cursul procedurii, astfel cum prevede articolul 48 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul de procedură (Ordonanța RJB Mining/Comisia, punctul 81 de mai sus, punctul 24). Cu toate acestea, un motiv care constituie dezvoltarea unui motiv enunțat anterior, direct sau implicit, în cererea introductivă de instanță și care prezintă o legătură strânsă cu acesta trebuie declarat admisibil (a se vedea Hotărârea Tribunalului din 9 martie 1999, Hubert/Comisia, T-212/97, RecFP, p. I-A-41 și II-185, punctul 87 și jurisprudența citată, și Ordonanța RJB Mining/Comisia, punctul 81 de mai sus, punctul 24).
- 88 În speță, se impune constatarea că articolul 25 CE nu a fost invocat în mod direct în cererea introductivă. Totuși, în aceasta, reclamantele au susținut existența unei încălcări a articolului 23 CE, în măsura în care o discriminare fiscală ar rezulta din noul regim de scutire. Or, trebuie amintit că, în conformitate cu articolul 23 alineatul (1) CE, Comunitatea este întemeiată pe o uniune vamală care acoperă totalitatea schimburilor de mărfuri. Această uniune presupune, pe de o parte, interzicerea oricăror taxe vamale la import și la export între statele membre, precum și a oricăror taxe cu efect echivalent acestora și, pe de altă parte, adoptarea unui tarif vamal comun pentru schimburile dintre statele membre și țările terțe (Hotărârea Curții din 21 iunie 2007, Comisia/Italia, C-173/05, Rep., p. I-4917, punctul 27).
- 89 În consecință, articolul 23 CE, care interzice taxele vamale, și articolul 25 CE, care interzice taxele cu efect echivalent taxelor vamale, constituie componente necesare care alcătuiesc împreună o interdicție globală (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 14 decembrie 1962, Comisia/Luxemburg și Belgia, 2/62 și 3/62, Rec., p. 813, Hotărârea Comisia/Italia, punctul 88 de mai sus, punctul 28 și jurisprudența citată, și Hotărârea Curții din 8 noiembrie 2007, Stadtgemeinde Frohnleiten și Gemeindebetriebe Frohnleiten, C-221/06, Rep., p. I-9643, punctul 27 și jurisprudența citată). În consecință, acest argument constituie o dezvoltare a unui motiv enunțat anterior și este admisibil în temeiul articolului 48 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul de procedură.

— Cu privire la temeinicia primului motiv

- ⁹⁰ Potrivit jurisprudenței citate la punctul 57 de mai sus, caracterul insuficient sau incomplet al examinării efectuate de Comisie cu ocazia procedurii de examinare preliminară constituie un indiciu al existenței unor dificultăți serioase.
- ⁹¹ De asemenea, potrivit jurisprudenței constante, dacă procedura prevăzută la articolele 87 CE și 88 CE lasă în mare măsură la latitudinea Comisiei adoptarea unei decizii privind compatibilitatea unei scheme de ajutor de stat cu cerințele pieței comune, reiese clar din sistemul general al Tratatului CE că această procedură nu trebuie să producă niciodată un rezultat contrar dispozițiilor specifice din Tratatul CE (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 21 mai 1980, Comisia/Italia, 73/79, Rec., p. 1533, punctul 11, Hotărârea Curții din 19 septembrie 2000, Germania/Comisia, C-156/98, Rec., p. I-6857, punctul 78, și Hotărârea Tribunalului din 31 ianuarie 2001, Weyl Beef Products și alții/Comisia, T-197/97 și T-198/97, Rec., p. II-303, punctul 75). Această obligație a Comisiei de respectare a coerenței dintre articolele 87 CE și 88 CE și alte dispoziții ale Tratatului CE se impune în special în ipoteza în care aceste dispoziții urmăresc de asemenea obiectivul unei concurențe nedenate pe piața comună, precum în speță articolele 23 CE și 25 CE, pe de o parte, sau articolul 90 CE, pe de altă parte, care urmăresc protecția liberei circulații a mărfurilor și a concurenței dintre produsele naționale și produsele importate. Astfel, prin adoptarea unei decizii privind compatibilitatea unui ajutor cu piața comună, Comisia nu poate ignora riscul unei atingeri aduse concurenței în cadrul pieței comune de către operatorii economici particulari (Hotărârea Matra/Comisia, punctul 55 de mai sus, punctele 42 și 43).
- ⁹² Prin urmare, un ajutor de stat care, prin unele dintre modalitățile sale, încalcă alte dispoziții ale Tratatului CE, nu poate fi declarat compatibil cu piața comună de către

Comisie (Hotărârea din 19 septembrie 2000, Germania/Comisia, punctul 91 de mai sus, punctul 78, și Hotărârea Portugalia/Comisia, punctul 57 de mai sus, punctul 41). În plus, atunci când determină dacă un ajutor de stat este compatibil cu piața comună, Comisia trebuie să țină seama de condițiile pieței, inclusiv la nivel fiscal (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 mai 1980, Comisia/Italia, punctul 91 de mai sus, punctul 11, și Hotărârea Portugalia/Comisia, punctul 57 de mai sus, punctul 42). De aici rezultă că, potrivit sistemului Tratatului CE, un ajutor nu poate fi instituit sau autorizat sub forma unei discriminări fiscale de către un stat membru în raport cu produse originare din alte state membre (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 27 mai 1981, Essevi și Salengo, 142/80 și 143/80, Rec., p. 1413, punctul 28).

⁹³ Or, potrivit jurisprudenței Curții, legitimitatea anumitor scutiri sau a anumitor înlesniri fiscale, în special atunci când au drept scop să permită menținerea producției sau a unor întreprinderi care, fără aceste avantaje fiscale speciale, nu ar mai fi rentabile din cauza creșterii costurilor de producție, este supusă condiției ca statele membre care utilizează aceste posibilități să le extindă în mod nediscriminatoriu și neprotecționist la produsele importate care se găsesc în aceleași condiții (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 27 februarie 1980, Comisia/Franța, 168/78, Rec., p. 347, punctul 16, Hotărârea Curții din 30 octombrie 1980, Schneider-Import, 26/80, Rec., p. 3469, punctul 9, și Hotărârea Curții din 18 aprilie 1991, Comisia/Grecia, C-230/98, Rec., p. I-1909, punctul 12).

⁹⁴ Reclamantele susțin, în esență, că efectele noului regim de scutire de la plata AGL pentru Irlanda de Nord, astfel cum a fost aprobat de Comisie în decizia atacată, conduc la o discriminare fiscală prin care se încalcă articolele 23 CE și 25 CE sau articolul 90 CE, ceea ce ar da naștere la dificultăți serioase.

- 95 În consecință, revine Tribunalului să examineze dacă pretinsa discriminare fiscală constituie un indiciu al existenței unor dificultăți serioase, verificând dacă, în cadrul aprecierii compatibilității schemei de ajutor respective, Comisia era obligată să inițieze procedura prevăzută la articolul 88 alineatul (2) CE pentru a examina coerența dintre articolele 87 CE și 88 CE fie cu articolele 23 CE și 25 CE, fie cu articolul 90 CE.
- 96 În această privință, trebuie observat, mai întâi, ceea ce părțile nu contestă de altfel, că noul regim de scutire de la plata AGL, aprobat prin decizia atacată, constituie, în calitate de taxă, un ajutor de stat în sensul articolului 87 CE.
- 97 În plus, trebuie să se constate că, în decizia atacată, Comisia a examinat pe această bază scutirea de la plata AGL în raport cu orientările. În acest context, Comisia a considerat că AGL constituia o taxă existentă și că erau îndeplinite condițiile, descrise la punctul 51.2 din orientări, pentru aplicabilitatea în cazul unei astfel de taxe a dispozițiilor vizate la punctul 51.1. În continuare, Comisia a considerat că erau îndeplinite condițiile prevăzute de orientări, în special cea referitoare la plata unei părți semnificative a taxei de către beneficiarii scutirii. Prin urmare, Comisia a concluzionat în sensul compatibilității cu piața comună a scutirii de la plata AGL, în conformitate cu articolul 87 alineatul (3) litera (c) CE.
- 98 În cele din urmă, trebuie subliniat că este la fel de evident faptul că aspectul pretensei discriminări fiscale rezultate din presupusa încălcare a articolelor 23 CE și 25 CE sau a articolului 90 CE nu a fost abordat în decizia atacată, care nu face referire la aplicarea uneia sau a alteia dintre aceste dispoziții.

- 99 Totuși, nu se poate contesta că noul regim de scutire introdus în Irlanda de Nord și aprobat prin decizia atacată are drept consecință taxarea agregatelor noi extrase în Irlanda de Nord de producătorii care au încheiat un acord privind protecția mediului cu 20% din valoarea AGL (0,32 GBP pe tonă), în timp ce produsele identice importate din Irlanda sunt taxate integral cu AGL (1,60 GBP pe tonă). În consecință, rezultă din întregul sistem general al AGL, precum și din regimul de scutiri pentru Irlanda de Nord, validat prin decizia atacată, că produse identice sunt taxate în mod diferit.
- 100 Trebuie de asemenea să se observe că producătorii de agregate stabiliți în Irlanda nu pot, potrivit legislației din Regatul Unit, să încheie un acord privind protecția mediului, astfel cum au precizat Comisia și Regatul Unit în ședință. Producătorii de agregate din Irlanda nu au alte posibilități de a beneficia de regimul de scutire de la plata AGL, de exemplu, prin demonstrarea faptului că activitățile lor ar fi conforme cu acordurile privind protecția mediului pe care producătorii de agregate din Irlanda de Nord le pot încheia.
- 101 Pe de altă parte, trebuie subliniat că, în plângerea adresată, BAA susținuse că schema de ajutor în cauză nu viza decât protecția competitivității producătorilor de agregate din Irlanda de Nord. BAA subliniasse de asemenea că noul regim de scutire putea denatura și afecta schimburile dintre statele membre în mod semnificativ și că nu putea fi nicidecum compatibil cu piața comună în temeiul articolului 87 alineatul (3) litera (c) CE.
- 102 Având în vedere cele de mai sus, trebuie arătat că, întrucât Comisia nu a examinat, în decizia atacată, aspectul unei eventuale discriminări fiscale între produsele naționale în cauză și produsele importate din Irlanda, nu putea adopta în mod legal, în temeiul

articolului 4 alineatul (3) din Regulamentul nr. 659/1999 decizia de a nu ridica obiecții față de scutirea de la plata AGL notificată de autoritățile din Regatul Unit.

- ¹⁰³ În aceste condiții, se impune anularea deciziei atacate, fără a fi necesară examinarea celorlalte motive formulate de reclamante.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- ¹⁰⁴ Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Comisia a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamante, conform concluziilor acestora din urmă.
- ¹⁰⁵ Potrivit articolului 87 alineatul (4) primul paragraf din Regulamentul de procedură, statele membre care au intervenit în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată. Prin urmare, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

declară și hotărăște:

- 1) **Anulează Decizia C (2004) 1614 final a Comisiei din 7 mai 2004 de a nu ridică obiecții cu privire la modificarea scutirii, în Irlanda de Nord, de la plata taxei pe agregate în Regatul Unit.**

- 2) **Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de British Aggregates Association, Healy Bros. Ltd și David K. Trotter & Sons Ltd.**

- 3) **Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Vilaras

Prek

Ciucă

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 9 septembrie 2010.

Semnături